

**Brev från Selma Lagerlöf
till Valborg Ölander:
1915-1920 : Ep. L 45 - 20**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Mårbacka Sunne 15. 12. 1915

Älskade vän!

Du lät så ledsen nyss i telefon, och det var ju förargligt med kransarna, men det är ju en möjlighet, att det går bättre än någon kan tro. Kylan tycks slå sig något och vi får kanske hit dem efrusna och det är ju det viktigaste. Och min gamla mamma ser nog till den goda meningen. Vi är inte bertsända med kransar här på landet. Men jag visste ju att allt skulle gå galet, som Janne skulle ställa med. Det var Gerda, som var så envis, att Janne skulle få beställa deras krans och ha allt med sig, för sådant skulle han ju vara så duktig med sade hon. Det är ju rörande, att hon inte har sett hur omöjlig han är efter ett snart trettioårigt äktenskap, men det är också tråkigt för dig, som har haft besvär och som förstår hur det skall vara.

I dag kom paketet med papper, handskar, lack, klockkedja. Tusenfalt tack! Vi beundra din omtanke. Du är märkvärdig. Argus har kommit med klipp om mamma. Är det också du, som har beställt? Hattarna har jag fått notis om g från järnvägen i dag och de svarta tyger-na ha också kommit. De vere allt mycket finare än de, som stode att få i Sunne. Gerda har emellertid beställt sig en vardagsklädning i Sunne, som hon får ha på begravningen och sedan kan hon sy den andra fina i Falun. De båda Ellen bytte tyg.

Vi har också varit verksamma, som du nog kan förstå. Hela måndagen var jag i Sunne. Jag lånade perslin, som är oerhört fult, inom parentes sagt, köpte hela Hussens lager av svarta klänningar, var hos likkistentreprenören, beställdesångare, kökfru uppappersker, köpte en vardagsblus åt mig och valde klädningstyg åt Gerda och Fröken. Det var oerhört kallt hela dagen, och igår var det än värre och det var då, som jag tyckte, att det var omöjligt för dig att resa hit, fastän Gud skall veta, att jag saknar dig var timma och var stund. Jag förstod inte först, att du måste ligga på Kils

hotell, men då detta gick upp för mig , så tyckte jag , att det var farligt för dig att komma, ty Kils hotell ber man sällan på ostraffat. Sedan sade Gerda , att det var synd om dig , att du inte fick komma och då undrade jag om jag hade varit för sträng. Jag vet nog , att du skulle ha varit glad åt att delta i alla våra bekymmer. Nu gjorde jag därför ett ändringsförslag, men det var säkert bäst , att det gick , som det gick. Det är inte bra , att jäkta , då du är så trött , som du nu är.

I går på Tisdag stod jag i telefon hela dagen och bjöd våra middagsgäster. Det värsta är att få rösten stadig. Det är allt så märkvärdigt alltsammans , att man får knappt re att tänka på , att mamma är borta , för allt , som skall bestyras. Hon själv ligger s, vit och fin , så riktigt vacker och leende, inte alls förändrad. Jag går in till henne , att säga godmorgon varje morgon , så som jag brukade. Jag tycker om , att ha henne kvar så länge som möjligt. Gerda och Ellen A. vere i går i Sunne sömmerska ha vi här , som har sytt åt flickerna. Alla gummer har fått kläder, men om de kunna få dem sydda , det vet inte jag.

Henrik har varit nere vid kyrkan och beställt ringare, dödgravare, och sådant. Han hugger ner granar och hackar granris. På Gårdsjö få vi låna långa berdiskiver , som de ha kvar sedan bröllopet och mycket annat. Vi tänka också på placering och mat och på bakning och så telefonerar jag med dig om alla våra bekymmer och läser deltagande brev. Gerda är så fövånad över , att alla kunna skriva så vackert och rörande. Tack för ditt vackra brev. Jag har inte varit någonmärkvärdig detter. Mamma skulle ha velat ha mycket mer kärlek och förtreende än jag kunde ge. Men ett stort förtreende hade hon till mig och hon visste , att jag aldrig skulle svika henne. Jag tänker , att hon nog tycker om , att hon kommer i jorden med så mycken tänkbar heder, som här kan åstadkommas.

I dag har de varit här med kistan , Mamma ligger på sitt gamla rum. Det är det vackraste. Hon blir inte utflyttad, förrän hon lämnar det för alltid.

Min käraste nu kan du följa oss på alla våra vägar, om eck endast i tankarna. Jag har levat Gerda , att bo på Tisksågen de första dagarna, men jag kommer nog snart och ber, att få komma till dig. Och res inte till Stockholm, Det vere ju en förfärlig misräkning. Inte kan jag sitta i Falun och hålla sällskap med bara Janne och Ivar och Helena.

I dag åtta dar tänker jag , att vi råkas.

I

Siv Selma

ellen fel -
Mamma